

Premišljevalno-kontemplativna molitev rožnega venca

Papež Janez Pavel II. je s svojim apostolskim pismom »Rožni venec Device Marije« in z letom rožnega venca na novo spodbudil vse kristjane tretjega tisočletja, da smo znova odkrivali to preprosto, a zelo globoko molitev. Z njo se podajamo v Marijino šolo molitve, ki nas uvaja v premišljevanje lepote Kristusovega obličja in v izkustvo globine njegove ljubezni. Prav v premišljevanju skrivnosti rožnega venca moremo zajemati obilje Božje milosti. Te sprejemamo tako rekoč iz rok Odrešenikove Matere, ki nas vodi k Sinu in po njem k Očetu (1).

Rožni venec je izrazito premišljevalno-kontemplativna molitev. Povabljeni smo, da vstopimo v šolo Marijinega spominjanja, premišljevanja. Marija je vse »ohranila in premišljevala v svojem srcu« (Lk 2,19; prim. 2,51). Spomini na Jezusa in na njegove besede so jo spremljali v vseh okoliščinah njenega življenja, ko je v svojih mislih podoživljala razne trenutke njegovega življenja. Ti spomini so na neki način sestavljali njen »rožni venec«. Sedaj pa kot poveljučana Mati Cerkve nenehno predlaga svojim otrokom, da bi premišljevali »skrivnosti« njenega Sina in iz njih prejemale vso njihovo odrešilno moč. Marijino premišljevanje je torej v prvi vrsti spominjanje v svetopisemskem pomenu. V njem se namreč ponovno ponavzočujejo dela, ki jih je Bog uresničil v zgodovini odrešenja. Ko se torej v veri in ljubezni »spominjamo« raznih dogodkov iz Jezusovega življenja, se odpiramo milosti, ki nam jo je Kristus pridobil v skrivnosti svojega življenja, svoje smrti in svojega vstajenja. Ob tem se tudi upodabljam po Kristusu. Celotno svoje ravnanje bolj in bolj uravnavamo po Kristusovi »logiki«: »Isto mišljenje naj bo v vas, ki je tudi v Kristusu Jezusu« (Flp 2,5). V nas vedno bolj živi sam Jezus Kristus (Gal 2,20).

Priznati moramo, da lahko rožni venec hitro postane zgolj mehanično ponavljanje, če vanj zavestno ne vključimo premišljevanja. Na to nevarnost je opozoril že papež Pavel VI.: »Brez premišljevanja je rožni venec telo brez duše in obstoji nevarnost, da bi postala taka molitev rožnega venca samo mehanično ponavljanje obrazcev ... Rožni venec po svojem bistvu terja, da se odvija v mirnem ritmu molitve in poglobljenega duhovnega zrenja (kontemplacije). Tako se molivec laže mudi v premišljevanju skrivnosti Kristusovega življenja in jih gleda z očmi in srcem nje, ki je bila Gospodu najbližja, in odpira se nedoumljivo bogastvo skrivnosti« (Cultus Marialis, 47).

Namen: *Da bi odkrili globino in odrešenjsko moč premišljevalno-kontemplativne molitve rožnega venca.*

Prostor: *V prostoru (v svoji sobi, kapeli, cerkvi itd.) ali zunaj, v naravi. Lahko tudi med hojo, čakanjem itd.*

→ Zavzamem molitveno držo, ki mi najbolj pomaga k zbranosti. Zavem se telesa in občutkov, zvokov, skrbi, želja. Prosim Marijo, naj mi izprosi milost premišljevanja in kontemplacije določene skrivnosti rožnega venca (izberem skrivnost, ki je primerna cerkvenemu letu, dnevu v tednu ali pa moji duhovni potrebi). Počasi in z globokim zavedanjem pomena znamenja križa, zaznamujem svoje telo z navzočnostjo troedinega Boga.

→ Mirno, v želji, da bi bilo v meni čutenje Jezusa do njegovega Očeta, molim skupaj z njim in v moči njegovega Duha očenaš.

→ V domišljiji si predstavim skrivnost rožnega venca, ki jo želim premišljevati in kontemplirati. Skušam se vanjo čim bolj živo vživeti, da bi me čim globlje zajela in bi tako prejel čimveč milosti, ki jih želi posredovati zame in za vse, za katere sem se namenil moliti to desetko.

→ Nato počasi, s čutenjem, ki je lastno Marijinemu otroku, izgovarjam besede zdravamarije. Dopustim, da se pred očmi duše odvija dogodek, v katerega me želi popeljati skrivnost, ki sem jo izbral. Hkrati pa lahko s srcem vključim v to skrivnost tudi dogodke, ki sestavljajo moje življenje in življenje mojih bližnjih. Tako v tej preprosti molitvi utripa ritem človeškega življenja in ga vedno bolj prežema milost skrivnosti, ki jo premišljujem in kontempliram.

→ Na koncu se s slavaočetu zahvalim troedinemu Bogu za vse milosti, ki sem jih bil deležen sam in vsi, ki sem jih po posredovanju Božje in moje Matere Marije zavestno ali podzavestno vključil v molitev.

→ Refleksija. Gre za to, da poskušam videti in ubesediti, kaj se je dogajalo v meni. Tako se učim zaznavati misli in čutenja v svoji notranjosti ter razločevati navzočnost in delovanje troedinega Boga v svojem življenju.

p. Ivan Platovnjak in p. Jože Roblek

Reference

Janez Pavel II. 2002. Apostolsko pismo Rožni venec device Marije. CD 98. Ljubljana: Družina.

Pavel VI. 1974. Apostolska spodbuda O Marijinem češčenju – Cultus marialis. Ljubljana: Nadškofijski ordinariat Ljubljana.

Objavljeno v: Platovnjak, Ivan, in Jože Roblek. 2005. *Moliti s telesom, dušo in duhom*. Ljubljana: Župnijski zavod Dravlje, 102–103.